

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor*, udg. af JØRGEN OLRİK , 1919-20, s. 29. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-falster01-shoot-idm140591135759008.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor

Tilbage staar Menneskets *Nemme* eller, som andre sige, *Fatte-Evne* I), som enten er ringe, ringere, ringest eller skarp, skarpere, skarpest. Dette er ej Forældrenes Værk, det staar ikke, som Sindelaget, i vor Magt, ej heller tilfalder os ved et Slumpe-Træf, men er ene og alene Naturens Gave. Ligesom nemlig denne har givet hver især, ogsaa Tvillinger, sin besynderlige Art af Skabning og Aasyn (hvad man maa holde for at være det visseste Kendemærke paa Guds Forsyn, men ej at skyides *en tilfældig Undfangelses Slumpelykke* eller *Blodets Baand*, som de Gamle troedem)), saaledes har ogsaa hver faaet sit Maal af Forstand. Og vi have ingen Aarsag til at undre os over denne Afmaalings Ulighed; thi endogsaa med Agrene se vi at der viseligt er gjort Anstalt til, at een er frugtbar af sig selv, en anden gøres frugtbarere naar Agerdyrkerens Arbejde kommer til, en tredje er mere gold, men ingen ganske unyttig.« Hertil tav Fruentimmeret stille; men om min Tale var hende til Behag, det veed jeg sandelig endnu ikke, ej heller kærer jeg mig om at vide det.